

C/2023/1287

11.12.2023

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Symvoulio tis Epikrateias (Grécko)
4. septembra 2023 – Zougla AE/Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)**

(Vec C-556/23, Zougla)

(C/2023/1287)

Jazyk konania: gréčtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Zougla AE

Žalovaná: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis (ESR)

Prejudiciálne otázky

1. Zahŕňajú ciele smernice (EÚ) 2010/13⁽¹⁾ v znení zmien podľa smernice (EÚ) 2018/1808⁽²⁾, t. j. vzťahuje sa rozsah pôsobnosti uvedenej smernice na: (a) záruku rešpektovania a ochrany ľudskej dôstojnosti a ľudskosti; a (b) zamedzenie vysielaniu hanlivého obsahu televíznymi vysielateľmi, najmä obsahu vyznačujúceho sa prvkami, aké odvysielala spoločnosť, ktorá je žalobkyňou v prejednávanej veci?
2. Za predpokladu, že: a) povinnosť rešpektovať a ochraňovať ľudskú dôstojnosť a ľudskosť; a/alebo b) zákaz vysielania hanlivého obsahu, najmä obsahu vyznačujúceho sa prvkami sporného vysielania v prejednávanej veci, patria do rozsahu pôsobnosti smernice, bráni článok 4 ods. 1 smernice v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania zakotvenou v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého sa tieto povinnosti ukladajú všetkým televíznym vysielateľom okrem televíznych vysielateľov vysielajúcich výlučne prostredníctvom internetu?
3. V prípade kladnej odpovede na prvé dve otázky, je vnútroštátny regulátor na účely zabezpečenia praktickej účinnosti smernice povinný uplatňovať ustanovenia vnútroštátneho práva ukladajúce predmetné povinnosti bez rozdielu na všetkých televíznych vysielateľov, hoci vnútroštátne právo stanovuje dané povinnosti a príslušné sankcie vo vzťahu ku všetkým televíznym vysielateľom okrem vysielateľov vysielajúcich výlučne prostredníctvom internetu, alebo je ukládanie správnych sankcií za porušenie uvedených povinností televíznym vysielateľom prostredníctvom internetu na základe širokého výkladu alebo analogického uplatnenia vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa iného televízneho vysielania nezlučiteľné so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege certa*, ktorá sa zakotvuje v článku 49 ods. 1 prvej vete Charty základných práv Európskej únie v spojení so zásadou právnej istoty?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 95, 2010, s. 1).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1808 zo 14. novembra 2018, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách) s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu (Ú. v. EÚ L 303, 2018, s. 69).

4. V prípade zápornej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku a za predpokladu, že: a) povinnosť rešpektovať a ochraňovať ľudskú dôstojnosť a ľudskosť; a/alebo b) zákaz vysielanie hanlivého obsahu (najmä obsahu, aký bol predmetom vysielania v prejednávanej veci) nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice podľa článku 4 ods. 1, má sa v prípade, že vnútroštátne právo členského štátu ukladá uvedené povinnosti pod hrozbou správnych sankcií televíznym vysielateľom vysielajúcim prostredníctvom terestriálnych, satelitných alebo širokopásmových sietí, neobsahuje však rovnocenné ustanovenia, pokiaľ ide o televíznych vysielateľov prostredníctvom internetu, článok 2 ods. 1 smernice 2010/13 v aktuálnom znení vykladať v tom zmysle, že príslušný vnútroštátny orgán je na základe zásady rovnosti zaobchádzania povinný zvážiť možnosť uloženia správnych sankcií za porušenie predmetných ustanovení aj vo vzťahu k televíznemu vysielaniu prostredníctvom internetu?
5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku, je povinnosť vnútroštátneho regulátora uplatňovať ustanovenia vnútroštátneho práva ukladajúce predmetné povinnosti v závislosti od vyššie uvedených skutočností a na základe výkladu vnútroštátneho práva zodpovedajúceho práv Únie, najmä uvedeným ustanoveniam smernice, na všetky druhy televízneho vysielania bez rozdielu, nezávisle od spôsobu prenosu signálu, zlučiteľná so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* a so zásadou právnej istoty, vzhľadom na skutočnosť, že uvedené povinnosti, stanovené vnútroštátnym právom vo vzťahu ku všetkým ostatným televíznym vysielateľom, sa neuplatňujú na televízne vysielanie prostredníctvom internetu?